

Hülyalarımındaki Yarınlar

İnsanoğlu, zamanüstü mâhiyeti itibariyle içinde bulunduğu zaman dilimini idrâk edip yaşadığı gibi, geçmiş devirleri ve gelecek zamanları da duyup yaşayabilir. Bugün hem içinde bulunduğumuz zamanın dar hendesesine sıkışıp kalmayı istemeyişimizden, hem de geleceğin, hayallerimizdeki çerçeveye göre şekillenip gerçekleşmesini temin edecek olan bir sürü iç ve dış dinamiklerin mevcudiyetinden, ruhlarımızın enginliklerinde zamanüstü duygularımızı harekete geçirerek, bir yandan geçmiş zamanlara hulûl yollarını araştırırken diğer yandan da hep mutlu yarınların hülyâlarıyla yaşarız.. imanın, ümidin, azmin rehberliğinde; bilgi birikimi, kültür ve sağlam bir mânâ köküne dayanma sayesinde mutlu yarınların hülyâlarıyla.

Biz, geçmişimizin feyzine, bereketine, maddî-mânevî zenginliğine inandığımız gibi, aydınlık geleceğin enginlik ve zenginliğine de o kadar inanmışızdır ki, daha şimdiden onun pırıl pırıl rûhefzâ iklimini, masmâvi atmosferini, her yanda tûllenen büyüleyici güzelliklerini ve bu güzel dünyayı temsil eden ruh ve mânâ nesillerinin seslerini, sözlerini, edâlarını, üslûplarını görüyor gibi oluruz. Öyle ki, geçmiş zamanları ve eski insanları tahayyül edip, içinde bulunduğumuz aynı atmosferi onlarla paylaştığımız gibi, geleceği de maddî-manevî bütün elemanları ve farklı insanlarıyla âdeta yanbaşımızda hisseder ve onları selamlarız.

İşte bu mülâhaza ve bu duygularla gözlerimi yummuş, iman, ümit ve hayallerimin resmedip belirlediği çerçevede, geleceği insanî değerlerin katlanıp derinleştiği, duyguların bütünüyle uhrevîleştiği, bedenin, aynı rûhî değerleri paylaştığı ve öteden beri his dünyamızda arayageldiğimiz "yitirilmiş cennet"in tasavvurlarımızı aşan, en nâdide parçalarından meydana getirilmiş, zamanın enfes bir altın dilimini gönül gözlerimle temâşâ ediyor ve onun vâridâtının gelip gelip hülyâlarıma, rüyâlarıma aktığını duyar gibi oluyorum.. duyar gibi oluyorum da, o dönemin tâlihli insanlarını, engin inanç, engin tevekkül ve engin teslimiyetleri sayesinde, ömürlerini mânevî haz ve lezzetlerin en büyüleyici atmosferinde sürdürürken, bu engin haz ve bu lezzetlerin biricik sahipleriymiş gibi, kalplerinin hep iyilik ve güzellikle attığını, gözlerinin hoşgörû ve müsamaha düşüncesiyle açılıp kapandığını, dünyayı tıpkı bir cennet gibi duyup yaşadıklarını ve hemen her zaman kendi duygularında olduğu kadar bütün gönüllerden, hatta topyekûn varlığın içinden en rengin bir şiiri dinlediklerini daha şimdiden tasavvur edebiliyor, ümitlerimin metlerinde onlarla beraber saadetlerin en enginlerini paylaşıyor ve gelecek nesillerin talihlerine tebessümler yağıdırıyorum.

Evet, tıpkı geçmişin günleri ve geceleri gibi hissî, tatlı, rengin ve zengin olacağı ümidini beslediğim aydınlık yarınlar, o ince ve mavi havasıyla ne zaman gözlerimin önünde tûllense, hayal dünyama Saadet Asrının boyasını çalar; gönlüme o dönemin ışıklarının rengini ve umûmî havasının mülâyemetini, afv u safhının enginliğini, müsamaha ve diyalogunun sıcaklığını boşaltır ve bana iç içe mutluluk rüyaları yaşatır. Öyle ki, ümit ve iman dünyamda tûllenen bu yeni baharın genç tenli, uzun boylu masmâvi günlerinin içinde hayat, hülyalarıma o kadar yumuşak, o kadar sıcak ve o kadar renkli boşalır ki, her zaman onda cennetlerin tasavvurlar üstü derinliklerini duyar gibi olurum.. olur ve bütün varlıkla kucaklaşır, bütün canlıları şefkatle selâmlar, bütün insanları muhabbetle bağrıma basar ve kendi kendime: "Yaratan'ın kâinatları var etmedeki gayesi de bu olsa gerek" derim.

Evet geçmişten suyu, geçmişten havası ve altın çağların kaneviçesi üzerinde örgülenen bu dünyada, hoyratlık, kabalık, hırs, tûl-i emel, münakaşa, cidâl, hıyanet, ihanet, yalan, gadir, zulüm, irtikâb, ihtilas yoktur. Bu dünyada civanmertlik, incelik, dirilme azmi, yaşama sevgisi, mülâyemet ve diyalog; hakka karşı saygılı olma, emanet duygusu, vefa hissi, doğruluk ruhu, adalet ve istikamet düşüncesi vardır. Bu dünyanın insanları hakikî mânâdaki kin, nefret ve kavgayı lûgatlerinden söküp atmış, hayatlarını sevgi, yumuşaklık ve insanlarla münasebet üzerine kurmuşlardır. Onlar çevrelerindeki insanları oldukları gibi kabul eder; farklı anlayış, farklı yorum

ve farklı davranışları, vuruşma vesilesi görme yerine, düşünce enginliklerini sergileme fırsatı bilerek insanlara insanca yaşamanın varyantlarını gösterirler.

Bu dünyada mev'izeler, Muhammedî ruhun solukları, konferanslar, paneller, varlığın yorumu ve Kur'ân edâlî, açık oturumlar ve müzâkereler de Mesih enfâslıdır. Yolu böyle bir mev'izenin icrâ edildiği yere düşen herhangi bir kimse bir hamlede duygularında sahâbîleşir. Böyle bir konferans ve panele iştirak etme bahtiyarlığına eren kimse, herkesin ve her şeyin sevgiyle kucaklanması lâzım geldiğini anlar. Böyle bir açık oturumdan nasibini alan kimse de vicdanındaki birleştirici unsurların canlanmasıyla bütün varlığı şefkatle kucaklayabilecek bir enginliğe açılır.

Gözlerimi yummuş, hayatın bir güneş gibi yeniden doğduğunu, dört bir yanın güzelliklerle ağardığını, al, pembe, sarı çiçeklerin salınıp etrafa gamzeler yağdırdıklarını, papatyaların raksa durup erguvanların lâleden alev aldıklarını, çeşit çeşit güzelliklerle dolgunlaşan umûmî hava ve atmosferin gönüllerimizi saadet vaadiyle kapladığını, ruhlarımızda ebed televvünlü engin bir ferahın çağıladığını, koyun-kuzu melemesi, kuş cıvıltısı, ağaç sesi, su sesi, yaprak hışırtısı ile dolu, anne heyecanı ve çocuk neşesi tadındaki bir "ba'sü ba'de'l-mevt" in, sevilen çehrelerdeki gibi büyümlü ve tesirli, seven gönüllerdeki gibi dolgun, inandırıcı, nazik ve ince tüllemişlerini duyuyor, düşünüyor, zevkten zevke intikal ediyor ve yaşadığım zamanın dar hendeselerinden sıyrılarak kendimi bu güzellikler armonisi içine atıyorum geliyor. Ben atmasam da zaten, emareleri zuhur etmiş o mutlu geleceğin renkli, sıcak, lezzetli ve mavi günleri, hayallerimin menfezlerinden akıp akıp gönlüme boşalıyor, benim oluyor ve bana tasavvurlarımı aşan saadetler vaadediyor.

Aslında ben ve benim gibi düşünenler, her zaman şanlı geçmişimiz gibi engin ve rengin geleceğimizi de bir temâşâ zevkiyle duymuş, tahayyül etmiş ve her şeyin daha çok gönül diliyle konuştuğu, her tablonun insana dâhiyâne duygular ilham ettiği, her çehre, her söz, her manzaranın gönüllerimizde, insanî duygulara benzeyen emeller ve imanlı hülyâlarımızın zenginliğinde arzular uyardığı, uyarıp ötelere alâkalı gizli fikirlerimizi, mahrem hislerimizi gıcıkladığı ve bizi geçmişimizi hatırlatan renkli rüyâlarla kucaklaştırdığı öyle enfes dakikalarda dolaştırır ki, ne zaman onun rûh ve mânâ tüten enginliklerine açılırsak, rûhumuzun derinliklerinde uyuklayan bütün hislerimiz şahlanır, coşar ve bize, sınırlı hayatlarımızı aşan ne hudutsuz ne hudutsuz saadetler bahşeder!

Biz hayâllerimizde yaşattığımız bu dünyayı her zaman bir mûsiki gibi duyar, bir meşher gibi dopdolu gözlerle temâşâ eder ve hâlihazırdaki durumumuzu da o ebedî güzellikler yolunda bir berzah sayarak, herhangi bir boşluğu atlıyor gibi hep sıçramakla geçiririz. Bu itibarla da biz hiçbir zaman ciddi bir boşluk yaşamayız; ömürlerimiz, realitelerle tasavvurlarımızın dantelası gibi örülür ve biz de hep güzellikten güzelliğe sıçrar dururuz. Bizim dünyamızda hiçbir zaman rahatsız eden gürültü ve ürküten sessizlik duyulmaz; bu dünyada insan hemen her zaman, sükût içinde bir canlılık ve hareket içinde bir sükûnet yaşar. Burada her lâhza ayrı bir mülâhazanın tesiriyle rûhun râbitaları hep kavi, arzular ve emeller dipdiri, görülüp duyulan şeyler de şehrâyinler gibi ruhlara inşirâh vericidir. Burada ölüm duygusu ve ötelere mülâhazası, gönüller üstüne dokunan sınırsız bir dudak, ruhun derinliklerinde uyuyan ebediyet arzu ve iştiağını coşturan sırlı bir mesaj ve tahayyüllerimize kâse kâse cennet kevserleri sunan bir sâki gibidir. Başkaları için her şeyin sararıp solduğu, her yanın hazanla ağladığı en kâbuslu dakikalarda biz ömrümüzün en renkli, en içli, en tesirli ve en lezzetli anlarını yaşıyoruz.

Bu dünyada her ses bir başlangıç söyler ve ümitle gönüllerimizi coşturur. Ve yine bu dünyada hayat o kadar bekâ endamlı ve mânâlıdır ki, her an içinde bulunduğumuz zamanın ayrı bir şiirini, ayrı bir mûsikisini dinler gibi oluruz.. her zaman rûhun daha bir açılmasına yarayan ve bizi daima en tatlı hülyalarda dolaştıran, dolaştırıp tâ iliklerimize kadar bir aşk ve vuslat ihtiyacını duyuran bir büyümlü içinde dönüp durduğumuzu sanırız. Şanlı geçmişimiz, bu sihirli rüyânın en sağlam malzemesi, etrafta tüllemiş binbir şafak emâresi de onun en canlı şahididir.